

Bemærkninger til lovforslaget

Ved udbetaling fra kapitalpension i anledning af død, invaliditet eller alder tilbageholder pengeinstitutter og forsikringsselskaber en afgift på normalt 40 pct. Ved ophævelse i utide m.v. af kapitalpension og andre pensionsordninger tilbageholder pensionsinstitutterne i stedet en 60 pct. afgift. Efter gældende regler har selskaberne en frist på tre måneder fra indeholdelsen af de omhandlede afgifter og indtil disse viderebetales til det offentlige.

Den gældende frist på tre måneder blev indført i 1971. Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget dengang, at begrundelsen var, at der af hensyn til den praktiske tilrettelæggelse af afgiftsberegningen og beløbenes indbetaling skulle gives selskaberne en rimelig frist til at udføre disse funktioner.

De tekniske muligheder har imidlertid forandret sig siden 1971. Der er derfor ikke længere behov for en så lang frist som tre måneder. I langt det overvejende antal tilfælde løber tre måneders fristen fra udbetalingen. Udbetaling kan ikke ske, før selskaberne har beregnet afgiften. Det, som selskaberne i disse tilfælde har tre måneder til, er en ren og skær pengeoverførsel til Told og Skattestyrelsen.

Ved død løber fristen fra det tidspunkt, hvor pensions-selskabet får kendskab til dødsfaldet. Det vil i disse tilfælde altid være muligt for selskabet at beregne afgiften og afregne den inden for en forkortet frist.

På denne baggrund foreslås, at kredittiden på tre måneder afkortes til en måned.

Forslaget er en del af finanslovsforliget.

Provenumæssige konsekvenser

Den foreslåede afkortning af kredittiden med 2 måneder fra 1. januar 1996 medfører et engangsprovenu i 1996 og en deraf følgende varig rentefordel for det offentlige.

Rentefordelen vil andrage ca. 60 mill. kr. årligt beregnet med en rente på 8 pct. p.a.. I 1996 vil rentefordelen udgøre ca. 50 mill. kr., da ændringen ikke har virkning for alle indbetalinger i 1996. Engangsprovenuet i 1996 vil andrage ca. 750 mill. kr.

I medfør af finanslovsaftalen for 1996 fremsætter Indenrigsministeren et særskilt lovforslag om ændrede regler om afregning til kommunerne, der indebærer, at såvel rentefordelen som engangsprovenuet tilfalder staten. Den samlede DAU-virkning af forslaget i 1996 bliver herefter 800 mill.kr.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

For pensionsinstitutterne vil lovforslaget medføre et rentetab, hvilket dog skal ses i lyset af, at institutterne i en lang årrække har haft en betydelig fordel af den lange kredittid.

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

Forslaget ses ikke at have nogen nævneværdige administrative konsekvenser.